

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6SŽf/66/2013
Identifikačné číslo spisu:	1012201093
Dátum vydania rozhodnutia:	01.08.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1012201093.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: Okresná prokuratúra Bratislava II, so sídlom Kvetná 13, Bratislava, proti žalovanému: Daňový úrad Bratislava, so sídlom Ševčenkova 32, Bratislava, za účasti : BYTOČ-BAU, s.r.o., so sídlom Sklenárova 4, Bratislava, IČO : 35 823 372, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovaného č. 601/230/113031/10/Jand, č. 601/230/113041/10/Jand, č. 601/230/113042/10/Jand, č. 601/230/113051/10/Jand, č. 601/230/113060/10/Jand, č. 601/230/113028/10/Jand, č. 601/230/113036/10/Jand, z 8. septembra 2010, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave, č. k. 5S/199/2012-73, 5S/2587-2592/2012-73 z 5. marca 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/199/2012-73, 5S/2587-2592/2012-73 z 5. marca 2013 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „krajský súd“ alebo „súd prvého stupňa“) zastavil podľa § 250d ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) konanie, ktorým sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti v záhlaví uvedených rozhodnutí, ktorými žalovaný správny orgán podľa § 35 ods. 6 zákona č. 511/1992 Zb. o správe daní a poplatkov a o zmenách v sústave územných finančných orgánov účinného do 31.12.2011 (ďalej len „zákon č. 511/1992 Zb.“ alebo „zákon o správe daní“) uložil daňovému subjektu BYTOČ-BAU spol. s. r.o., so sídlom Sklenárova 4, 821 09 Bratislava, IČO : 35 823 372 každým rozhodnutím samostatne pokutu vo výške 66,38 eur za nepredloženie hlásenia za jednotlivé zdaňovacie obdobia v lehote do troch mesiacov po uplynutí zdaňovacieho obdobia ustanovenie v § 49 zákona č. 595/2003 Z. z.

V odôvodnení krajský súd poukázal na to, že skúmaním podmienok konania podľa § 246c, § 103, § 104 a v spojení s ustanovením § 247 ods. 1 a 2 a § 250b ods. 1 OSP zistil, že žalobkyňa sa domáha zrušenia len siedmich prvostupňových rozhodnutí vydaných Daňovým úrad Bratislava II, proti ktorým bolo prípustné odvolanie a ktoré procesné právo zúčastnená osoba v konaní daňový subjekt (BYTOČ-BAU, s.r.o.) aj využila, keď dňa 24.09.2010 žalovanému doručila odvolanie proti napadnutým rozhodnutiam spolu so žiadosťou o ich odkladný účinok dodajúc, že z predloženého administratívneho spisu správneho

orgánu zistil, že o tomto odvolaní vo vzťahu ku všetkým napadnutým rozhodnutiam žalovaný samostatné rozhodnutia nevydal, ale spoločným listom č. 601/230/132483/10/Jand zo dňa 21.10.2010, doručeným daňovému subjektu 27.10.2010, mu oznámil, že odvolanie zmieta z dôvodu uvedeného v § 47 ods. 5 písm. d) zákona č. 511/1992 Zb., nakoľko smerovalo len proti odôvodneniu rozhodnutia. S poukazom na judikáтуру súdov argumentoval ďalej tým, že v danom prípade prvostupňové rozhodnutia správneho orgánu nadobudli právoplatnosť, avšak nie tak ako tvrdí žalobkyňa, ale v spojení s oznámením žalovaného zo dňa 21.10.2010, ktoré je treba považovať za druhostupňové rozhodnutie, i keď vydané bez formálnych náležitostí tvrdiac, že pokiaľ sa žalobkyňa nedomáhala zrušenia aj druhostupňového a konečného rozhodnutia vo veci, i keď vydaného len formou listu, či stanoviska žalovaného zo dňa 21.10.2010 č. 601/230/132483/10/Jand, nie sú v danom prípade splnené podmienky pre preskúmanie rozhodnutí postupom podľa druhej hlavy piatej časti OSP, v rámci ktorého sa preskúmava a pri opodstatnenosti žaloby zrušuje konečné, t.j. spravidla druhostupňové rozhodnutie správneho orgánu, prípadne spolu s prvostupňovým, ale nie je možné sa domáhať pri tomto postupe zrušenia len prvostupňového rozhodnutia.

Z uvedeného dôvodu preto dospel k záveru, že podmienky pre súdny prieskum v danej veci splnené nie sú a preto konanie podľa § 250d ods. 3 OSP zastavil.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) OSP v spojení s ustanovením § 246c OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, keď konanie bolo vo veci zastavené.

Proti uzneseniu krajského súdu podala v zákonnej lehote odvolanie žalobkyňa namietajúc nesprávne právne posúdenie veci súdom prvého stupňa. Dôvodila, že oznámenie Daňového úradu Bratislava II nebolo konečným rozhodnutím vo veci samej, ako to uviedol súd prvého stupňa dodajúc, že uvedené písomné oznámenie nie je rozhodnutím po formálnej, ani po materiálnej stránke, nakoľko sa s uvedeným oznámením nespájajú a z neho nevyplývajú žiadne práva, resp. povinnosti voči spoločnosti BYTOČ-BAU, spol. s r.o. alebo voči inému subjektu, a ani s ním nie sú spojené žiadne právne účinky. V tejto súvislosti ďalej poukázala na ustanovenie § 47 ods. 6 zákona o správe daní a poplatkov, ktorý jednoznačne vyslovuje, že pokiaľ správny orgán oznámil subjektu zamietnutie odvolania, v takom prípade sa rozhodnutie nevydáva.

Argumentovala ďalej, že ani samotný Daňový úrad Bratislava II s písomným oznámením o zamietnutí odvolania podľa § 47 ods. 5 zákona č. 511/1992 Zb. nespojil žiadne právne účinky vo vzťahu k žalobou napadnutým rozhodnutiam dodajúc, že uvedené deklaruje aj tá skutočnosť, že Daňový úrad Bratislava II považuje za právoplatnosť napadnutých rozhodnutí deň 28.09.2010, t.j. deň nadväzujúci na doručenie napadnutých rozhodnutí spoločnosti BYTOČ-BAU, spol. s r.o., pričom uvedený deň právoplatnosti zároveň predchádza o obdobie takmer jedného mesiaca písomnému oznámeniu o zamietnutí odvolania z 21.10.2010, sp. zn. 601/230/132483/10/Jand.

Uviedla ďalej, že nakoľko oznámenie Daňového úradu Bratislava II z 21.10.2010 sp. zn. 601/230/132483/Jand nie je rozhodnutím vo veci samej, nepovažuje za dôvodné žalobou podľa § 35 ods. 1 písm. b) v spojení s § 250b ods. 5 OSP žiadať, aby súd preskúmal aj uvedené oznámenie doplniac, že predpokladom podania žaloby prokurátorom je nevyhovenie protestu prokurátora s tým, že uvedené oznámenie nie je možné subsumovať pod pojem rozhodnutie, ani pod pojem opatrenie v zmysle § 21 ods. 1 písm. a) bod 2. a 3. zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov a z tohto dôvodu protest prokurátora podľa § 22 ods. 1 písm. b) alebo písm. c) zákona o prokuratúre proti tomuto písomnému oznámeniu (a následnú žalobu na súd) ani nebolo možné podať.

Vzhľadom na vyššie uvedené zastala názor, že v danom prípade boli splnené všetky zákonné podmienky pre vedenie konania o žalobe a preto navrhla odvolaciemu súdu, aby uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 5. marca 2013 č. k. 5S/199/2012-73 v časti zastavenia konania zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobkyne považujúc napadnuté uznesenie za vecne správne poukázal na to, že v prípade zamietnutia odvolania z dôvodov podľa § 47 ods. 6 zákona o správe daní rozhodnutie nadobúda právoplatnosť po márnom uplynutí odvolacej lehoty doplniac, že v zmysle ustanovenia § 247 ods. 2 OSP pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa druhej hlavy piatej časti OSP, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť, pričom žalobca

(pravdepodobne správne malo byť uvedené spoločnosť BYTOČ BAU, s.r.o.) nevyčerpal riadny opravný prostriedok, nakoľko podal odvolanie nekvalifikovane, a preto rozhodnutie nemôže byť predmetom preskúmania súdom.

Z týchto dôvodov navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa § 219 OSP potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení v § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo z dôvodov a v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení v § 246c ods. 1 veta prvá OSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobkyne je potrebné priznať úspech.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupu orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 OSP).

Žalobu v správnom súdnictve môže podať aj prokurátor, ak využije svoje návrhové oprávnenie podľa § 35 ods. 1 písm. b) OSP. Oprávnenie prokurátora podať žalobu v správnom súdnictve vyplýva aj z ustanovenia § 27 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“), v zmysle ktorého pri plnení úloh vyplývajúcich zo zákona o prokuratúre je prokurátor oprávnený podať žalobu proti rozhodnutiu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov, ak sa protestu, podanému proti tomuto rozhodnutiu, nevyhovelo.

Zákonnou podmienkou podania žaloby prokurátorom teda je, že nebolo vyhovené jeho protestu [§ 35 ods. 1 písm. b), § 250b ods. 5 OSP].

Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky rozhodnutím z 16. januára 2012 č. 1040504/24472-137654/2011/5113-r podľa ustanovenia § 27 ods. 2 zákona o prokuratúre nevyhovelo protestu prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava II zo dňa 04.11.2011, č. Pd 140/11-4 podanému proti rozhodnutiu Daňového úradu Bratislava II č. 601/230/113036/10/Jand zo dňa 08.09.2010. Uvedené rozhodnutie bolo potvrdené rozhodnutím Ministerstva financií Slovenskej republiky z 2. apríla 2012 č. MF/13108/2012-71.

Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky rozhodnutím z 16. januára 2012 č. 1040504/16216/2012/5113-r podľa ustanovenia § 27 ods. 2 zákona o prokuratúre nevyhovelo protestu prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava II zo dňa 04.11.2011, č. Pd 140/11-4 podanému proti rozhodnutiu Daňového úradu Bratislava II č. 601/230/113060/10/Jand zo dňa 08.09.2010. Uvedené rozhodnutie bolo potvrdené rozhodnutím Ministerstva financií Slovenskej republiky z 2. apríla 2012 č. MF/13082/2012-71.

Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky rozhodnutím z 16. januára 2012 č. 1040504/16252/2012/5113-r podľa ustanovenia § 27 ods. 2 zákona o prokuratúre nevyhovelo protestu prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava II zo dňa 04.11.2011, č. Pd 140/11-4 podanému proti rozhodnutiu Daňového úradu Bratislava II č. 601/230/113051/10/Jand zo dňa 08.09.2010. Uvedené rozhodnutie bolo potvrdené rozhodnutím Ministerstva financií Slovenskej republiky z 2. apríla 2012 č. MF/13085/2012-71.

Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky rozhodnutím z 16. januára 2012 č. 1040504/16304/2012/5113-r podľa ustanovenia § 27 ods. 2 zákona o prokuratúre nevyhovelo protestu prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava II zo dňa 04.11.2011, č. Pd 140/11-4 podanému proti rozhodnutiu Daňového úradu Bratislava II č. 601/230/113042/10/Jand zo dňa 08.09.2010. Uvedené rozhodnutie bolo potvrdené rozhodnutím Ministerstva financií Slovenskej republiky z 2. apríla 2012 č. MF/13087/2012-71.

Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky rozhodnutím z 16. januára 2012 č. 1040504/16320/2012/5113-r podľa ustanovenia § 27 ods. 2 zákona o prokuratúre nevyhovelo protestu

prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava II zo dňa 04.11.2011, č. Pd 140/11-4 podanému proti rozhodnutiu Daňového úradu Bratislava II č. 601/230/113041/10/Jand zo dňa 08.09.2010. Uvedené rozhodnutie bolo potvrdené rozhodnutím Ministerstva financií Slovenskej republiky z 2. apríla 2012 č. MF/13101/2012-71.

Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky rozhodnutím z 16. januára 2012 č. 1040504/16328/2012//5113-r podľa ustanovenia § 27 ods. 2 zákona o prokuratúre nevyhovelo protestu prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava II zo dňa 04.11.2011, č. Pd 140/11-4 podanému proti rozhodnutiu Daňového úradu Bratislava II č. 601/230/113031/10/Jand zo dňa 08.09.2010. Uvedené rozhodnutie bolo potvrdené rozhodnutím Ministerstva financií Slovenskej republiky z 2. apríla 2012 č. MF/13102/2012-71.

Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky rozhodnutím z 16. januára 2012 č. 1040504/16103/2012/5113-r podľa ustanovenia § 27 ods. 2 zákona o prokuratúre nevyhovelo protestu prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava II zo dňa 04.11.2011, č. Pd 140/11-4 podanému proti rozhodnutiu Daňového úradu Bratislava II č. 601/230/113028/10/Jand zo dňa 08.09.2010. Uvedené rozhodnutie bolo potvrdené rozhodnutím Ministerstva financií Slovenskej republiky z 2. apríla 2012 č. MF/11525/2012-71.

Ak prokurátor podáva podľa § 35 ods. 1 písm. b) OSP žalobu na začatie konania na preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu v právnej veci, v ktorej sa nevyhovelo protestu prokurátora, takýto návrh treba podať proti rozhodnutiu správneho orgánu v poslednom stupni správneho konania, ktoré zakladalo, menilo alebo zrušovalo oprávnenia a povinnosti fyzických a právnických osôb (Stanovisko správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. Snj 124/00 - 66/2005 ZSP).

Žaloba prokurátora podľa § 35 ods. 1 písm. b) OSP predstavuje v správnom súdnictve osobitný prostriedok preskúmavania zákonnosti rozhodnutí správnych orgánov, najmä z hľadiska toho, ak sám účastník sa necíti byť ukrátený na svojich právach a takúto žalobu nepodal.

Podľa § 247 ods. 2 OSP pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Podľa § 250b ods. 5 OSP prokurátor môže žalobu podať do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým nebolo vyhovieť protestu.

Správna žaloba účastníka konania slúži na ochranu jeho subjektívnych práv; preto aj musí obsahovať tvrdenie o ich ukrátení v zmysle § 247 ods. 1 OSP.

Naproti tomu správna žaloba prokurátora prioritne chráni objektívne právo. Ochrana subjektívnych práv účastníka správneho konania je pri tejto žalobe až sekundárna a môže prípadne aj úplne absentovať, ak zákon bol porušený v prospech účastníka.

Od uvedeného základného rozdielu sa potom odvíjajú aj ďalšie odlišnosti. Jednou z nich je i vyčerpanie riadneho opravného prostriedku v zmysle § 247 ods. 2 OSP. Zo systémového výkladu tohto vyššie citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že stanovenie tejto podmienky zabezpečuje tzv. sukcesorickú povahu súdneho prieskumu, t.j. jeho následnosť vo vzťahu k možnosti dosiahnuť zákonný stav priamo správnymi orgánmi v rámci ich inštančného postupu. Inak povedané účastník správneho konania sa musí snažiť ochrániť svoje práva najprv v správnom konaní a až po jeho skončení (prvostupňové a odvolacie správne konanie tvoria jeden celok) má možnosť podania správnej žaloby podľa druhej hlavy piatej časti OSP. Pri prokurátorovi je však sukcesia súdneho prieskumu premietnutá do inej podmienky, a to nevyhovenia jeho protestu správnymi orgánmi v dvojstupňovom správnom konaní (viď § 35 ods. 1 písm. b), § 250b ods. 5 OSP). Uvedené bolo konštatované v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžo/15/2011 z 29.9.2011, uverejnenom pod č. 21 v

Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky č. 2/2013.

Určite nemožno pritom opomenúť skutočnosť, že prokurátor nie je účastníkom správneho (administratívneho) konania a nemôže nijako ovplyvniť podanie riadneho opravného prostriedku účastníkom v rámci tohto konania.

V danom konaní účastník - daňový subjekt odvolanie proti prvostupňovým správnym rozhodnutiam podal.

Fundamentálnou právnou otázkou, s ktorou je potrebné sa v predmetnom konaní vypoariadať je, či žalobkyňou určený predmet súdneho prieskumu je spôsobilým predmetom preskúmania podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku a teda či súd prvého stupňa nepochybil, keď podľa § 250d ods. 3 OSP konanie zastavil majúť za to, že v danom prípade podmienky na preskúmanie napadnutých rozhodnutí splnené neboli, keďže sa žalobkyňa domáhala zrušenia len prvostupňových rozhodnutí, napriek tomu, že v rámci správneho konania bolo vydané aj druhostupňové rozhodnutie, i keď len vo forme listu.

Najvyšší súd z obsahu administratívneho spisu zistil, že rozhodnutiami vydanými v prvom stupni č. 601/230/113031/10/Jand, č. 601/230/113041/10/Jand, č. 601/230/113042/10/Jand, č. 601/230/113051/10/Jand, č. 601/230/113060/10/Jand, č. 601/230/113028/10/Jand, č. 601/230/113036/10/Jand, z 8. septembra 2010, žalovaný správny orgán samostatne podľa § 35 ods. 6 zákona č. 511/1992 Zb. uložil spoločnosti BYTOČ BAU, s.r.o. pokutu vo výške 66,38 eur za nepredloženie hlásenia za jednotlivé zdaňovacie obdobia v lehote do troch mesiacov ustanovenej v § 49 zákona č. 595/2003 Z. z. Daňový subjekt síce proti prvostupňovým správnym rozhodnutiam podal odvolania, avšak tieto boli zamietnuté prvostupňovým správnym orgánom v súlade s ustanovením § 47 ods. 5 písm. d) zákona o správe daní, nakoľko smerovali len proti odôvodneniu rozhodnutí bez toho, aby súčasne boli napadnuté ich výroky. Z administratívneho spisu je ďalej zrejmé, že daňový subjekt žalobu proti oznámeniu Daňového úradu Bratislava II (§ 47 ods. 6 zákona o správe daní) z 21.10.2010 č. 601/230/132483/10/Jand nepodal, a to napriek tomu, že predmetné oznámenie súdnemu prieskumu nepochybne podlieha (k tomu pozri napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Sžo/297/2008 z 23. júna 2009).

Podľa § 47 ods. 5 zákona o správe daní prvostupňový orgán odvolanie zamietne, ak

- a) smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie neprípustné,
- b) je podané po určenej lehote,
- c) je podané osobou na to nepríslušnou,
- d) smeruje len proti odôvodneniu rozhodnutia bez toho, aby súčasne bol napadnutý jeho výrok.

Podľa § 47 ods. 6 zákona o správe daní zamietnutie odvolania podľa odseku 5 sa písomne oznámi tomu, kto odvolanie podal; v takom prípade sa rozhodnutie nevydáva.

Podľa názoru najvyššieho súdu je v danej veci relevantné, že odvolania účastníka konania - spoločnosti BYTOČ-BAU, s.r.o. boli prvostupňovým správnym orgánom (žalovaným) zamietnuté z dôvodu uvedeného v § 47 ods. 5 písm. d) zákona o správe daní a poplatkov a v podstate vybavené „iba“ oznámením. Z dôvodu podania odvolania, ktoré podľa oznámenia žalovaného smerovalo iba proti odôvodneniu bez toho, aby súčasne bol napadnutý jeho výrok, sa de facto neuskutočnilo riadne odvolacie konanie príslušným odvolacím orgánom. Taktiež je relevantné, že prvostupňové správne rozhodnutia nadobudli právoplatnosť nezávisle od oznámenia, ktoré bolo vydané Daňovým úradom Bratislava II dňa 21.10.2010.

Najvyšší súd nespochybňuje skutočnosť, že oznámenie vydané v súlade s § 47 ods. 6 zákona o správe daní je spôsobilým predmetom súdneho prieskumu (táto skutočnosť už bola aj s odkazom na rozhodnutie najvyššieho súdu prezentovaná vyššie). Avšak s poukazom na zásadu vigilanti bus iura

(právo je na strane ostražitých) bolo len na vôli samotného daňového subjektu, aby si chránil svoje práva práve prostredníctvom žaloby o preskúmanie zákonnosti vydaného oznámenia.

Existencia oznámenia žalovaného je nezvratná, ale rovnako je nezvratná aj jeho povaha. V danom prípade sú to výlučne iba prvostupňové správne rozhodnutia, ktoré daňovému subjektu ukladajú povinnosti v podobe pokút za porušenie zákonnej povinnosti ustanovenej v § 49 zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v znení neskorších predpisov a preto sú spôsobilým predmetom súdneho prieskumu na základe žaloby prokurátora. Inak by bola situácia posudzovaná, keby žalobu podal samotný daňový subjekt spoločnosť BYTOČ-BAU, s.r.o., nakoľko táto by musela smerovať práve proti oznámeniu, ktorým Daňový úrad Bratislava II zamietol odvolanie daňového subjektu z dôvodu, že toto podľa názoru správneho orgánu smerovalo iba proti odôvodneniu bez toho, aby bol súčasne napadnutý jeho výrok, pričom v preskúmovacom súdnom konaní by sa skúmalo, či boli splnené podmienky na vydanie „oznámenia“, pričom výsledkom tohto konania by za situácie, že by konajúci súd ustálil, že podmienky na vydanie oznámenia splnené neboli, bolo zrušenie oznámenia a celá vec by sa dostala pred odvolací správny orgán, samozrejme za predpokladu, že by v rámci autoremedúry nedošlo k úplnej reparácii napadnutých prvostupňových rozhodnutí (§ 47 ods. 1 zákona o správe daní). Preto žalobkyňa postupovala správne, keď žalobu smerovala proti prvostupňovým správnym rozhodnutiam keďže, vzhľadom na to, že prokurátor nie je účastníkom správneho konania, nemohla podať riadny opravný prostriedok proti prvostupňovým správnym rozhodnutiam a nemohla ani nijakým spôsobom ovplyvniť kvalitu odvolania podaného daňovým subjektom.

Na základe vyššie uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky s ohľadom na Stanovisko správneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. Snj 124/00 dospel v danej veci k záveru, že splnenie zákonnej podmienky vyjadrenej v ustanovení § 247 ods. 2 OSP nie je vo vzťahu k prípustnosti žaloby prokurátora možné požadovať a že danú vec treba meritórne prejednať.

Z vyššie uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie krajského súdu podľa 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 221 ods. 1 písm. f/ a ods. 2 OSP zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 250ja ods. 4 OSP).

V novom rozhodnutí krajský súd rozhodne aj o náhrade trov tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.